

матимемо керівників держави, що керуються моральними принципами, дотримуються законів, і, найголовніше, знають їх, тоді матимемо саме правління геть іншої якості, тоді й підхід до освіти зміниться. Ми будемо прогресивніші. Тим паче, самі українці мають дуже великий внутрішній потенціал. Це унікальна нація: вона може вийти з глухих кутів, мати специфічний вивих думки, дуже цікаві ідеї. Якщо це підтримувати, ми можемо бути передовою державою в світі, я більш ніж переконана в цьому. Просто потрібна якісна філософська освіта. Це мотивація для того, щоб людина стала особистістю, вийшла з сірої маси.

Знаю людей, які зробили свій бізнес: одні згодом прийшли до філософії, а інші з філософів стали бізнесменами. Знаю ще приклад, коли одна жінка, навчаючись на філософському факультеті, прийшла влаштуватися на роботу менеджером, і директор компанії сказав: «Філософський? Я вас беру!» Ті люди, які розуміють, що таке філософська освіта, ставлять це в пріоритет. Адже люди з подібною освітою можуть мислити нестандартно, показувати неординарні рішення, а таких людей цінує сучасний світ.

Дуже багато, хто пізнав філософію, потрапляють в рекламу, в менеджмент не лише в Україні, а й по всьому світу. Вони опиняються на посадах, які потребують креативного мислення, незвичних підходів, сміливості, знову ж таки. Там, де потрібне вміння безкомпромісно підійти до вирішення питання, критичне мислення застосувати. До того ж залишатися людиною, бути уважним не лише до великих проблем, а й до кожної особистості. Тому, певно, як казав Платон, із філософів виходять найкращі керівники. Філософ може стати корисною людиною для суспільства. А за Сквородою: «Якщо ти корисна людина — тебе завжди винагородять». Тому, як на мене, не програє той, хто буде вивчати філософію. Не лише в Україні, а й у світі велика частка топ-менеджерів з філософською освітою. З давніх часів, Греції, Риму — люди найбагатші, з найвищими посадами, спеціально запрошували до себе філософів як своїх радників та вчителів. Сьогодні майже задарма можемо вивчати цю науку, тому прекрасні часи настали, головне — це усвідомити.

*Леценко Є., магістр
доктор педагогічних наук, професор Рассказова О.І.
Харківська гуманітарно-педагогічна академія*

СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ТА СОЦІАЛЬНА РОБОТА У СУЧАСНОМУ СВІТІ: КОНКУРЕНЦІЯ ЧИ ВЗАЄМОПОСИЛЕННЯ?

Соціальна педагогіка - це наука, яка вивчає особливості поведінки та становлення особистості в соціумі. Соціальна педагогіка, як наука витікає з різних дисциплін, які вивчають розвиток особистості: психологія, соціологія, етика, історія та ін. В умовах примусового поєднання споріднених, але не

конгруентних галузей професійної діяльності важливим питанням у розвитку соціальної педагогіки виступає питання співвідношення між соціальною педагогікою і соціальною роботою.

Доцільно буде спочатку визначитися з термінами. За М.П. Лукашевич термін соціальна робота - це наука про закономірності та принципи функціонування й розвитку конкретних соціальних процесів, явищ, відносин, їх динаміку під цілеспрямованим впливом організаційних, психолого-педагогічних та управлінських чинників у захисті громадянських прав та свобод особи в суспільстві. Соціальна педагогіка – визначається як науково-практична галузь, що вивчає специфіку закономірності й механізми становлення й розвитку особистості в процесі освіти та виховання у різних соціальних інститутах за І.Д. Зверевой.

Як свідчить аналіз наукових джерел, ці два терміни мають спільне походження, адже з самого початку причиною їх виникнення була необхідність надання допомоги малозабезпеченим верстам населення, особам з інвалідністю та сім'ям, які опинилися в складних життєвих ситуаціях. З часом соціальна педагогіка отримала орієнтацію на допомогу дитині в процесі її соціалізації (у школах є така посада, як соціальний педагог), а соціальна робота здійснюється у соціальній сфері та більше спрямована на надання соціальних послуг безпосередньо дорослій людині, дитині чи родині у СЖО.

У сучасній педагогічній науці розрізняють наступні підходи до відповіді на питання про співвідношення цих двох наук:

-соціальна педагогіка розглядається як складова частина соціальної роботи. Так, у США і ряді країн Європи не існує професії "соціальний педагог". Тут соціальна робота розглядається як професійна діяльність з надання індивідам, групам допомоги з метою посилення або повернення їм здатності нормального соціального функціонування;

-соціальна педагогіка виступає більш загальною і містить соціальну роботу як складову. Наприклад у Німеччині в багатьох землях існує професія "соціальний педагог", яка передбачає надання освітньої та виховної допомоги дітям та їх оточенню;

-соціальна педагогіка і соціальна робота співіснують як дві самостійні але суміжні дисципліни. Відзначимо, що сьогодні в Україні реалізується саме останній підхід, що створює додаткові можливості для сприяння соціалізації людини, розширення практик соціальної допомоги, створення у державі умов для забезпечення прав усіх категорій осіб.

Важливо наголосити, що О.В. Безпалько дослідила акценти у розвитку соціальної педагогіки та соціальної роботи. Соціальна педагогіка у центр уваги ставить розвиток та становлення особистості як суб'єкта соціального життя. А соціальна робота акцентована на соціальний захист, досягнення змін (соціальних та особистісних), як умови, що сприяє вирішенню проблем окремої людини, соціальної групи чи суспільства загалом.

Для порівняння також можна розглянути проблеми, які досліджують ці

науки. Соціальна педагогіка досліджує: визначення ефективних умов соціалізації особистості в сучасному суспільстві; вивчення дії об'єктивних і суб'єктивних чинників соціального середовища, характеру їх впливу на формування особистості; дослідження закономірностей та перспектив соціально-педагогічної взаємодії особистості та середовища; розробка механізмів регулювання та корекції відносин особистості та суспільства (І.Д. Зверева).

Соціальна робота займається дослідженням таких проблем: аналіз різних аспектів організації професійної соціальної діяльності кадрів і служб; специфічні дослідження соціальної політики, соціальних процесів, осмислення місця особистості в суспільстві і відповідальності суспільства за її адекватний розвиток; вивчення і розроблення технологій (способів і методів практичної соціальної роботи з різними групами клієнтів) (М.П. Лукашевич, Т.В. Семигіна).

Щодо співвідношення соціальної роботи та соціальної педагогіки найбільш поширеною на сучасному етапі є теорія субсумації (А. Мюлюм, Г. Бенш, В. Толє, Х. Німаєр, Т. Раушенбах, М. Галузке), яка стверджує, що сфери діяльності соціальної педагогіки і соціальної роботи у більш вузькому значенні належать до загальної системи соціальної роботи, в якій вони хоча і мають різне акцентування, проте виконують спільні завдання.

У цілому, можемо стверджувати, що соціальна педагогіка та соціальна робота знаходяться сьогодні на етапі взаємної інтеграції, що створює можливості для посилення їх потенціалу як наук та споріднених практичних галузей. Використання соціально-педагогічної термінології та основних методологічних підходів як у теорії соціальної роботи і, практичній діяльності соціального працівника, так і в освітньому процесі підготовки фахівців з соціальної роботи досі залишається неоднозначним, що зумовлено різним змістом, який вкладають науковці та практикуючі фахівці у ті ж самі поняття, а відповідно становить перспективний напрям подальших досліджень.

Лукашина Є.В.

Проф. Фірсова Л.В.

*Харківський національний технічний університет
сільськогосподарства імені Петра Василенка*

ФІЛОСОФІЯ МАРКЕТИНГУ

Філософія визначає сенси будь-якої діяльності. Щоб зрозуміти сутність економіки необхідно усвідомити, що в її основі закладені людські потреби. Можна впевнено заявити, що маркетинг почав своє існування з часів суспільного поділу праці. Усім добре відомі дві філософії бізнесу, які ґрунтуються на тому, що «гроші вирішують усе» і «не у грошах щастя». Маркетинг як філософія бізнесу означає, що уся господарська діяльність